

Ændringsforslag om, at naar borteværende Sømænd afgav deres Stemme, og Stemmesedlen skulde sendes hjem, skulde Portoene være fri. Udvalget har ikke ment at kunne gaa med dertil, men jeg skal bemærke, at Ministeren ikke har haft noget imod denne Bestemmelse. Da Udvalget imidlertid var saa stærkt derimod, var der jo ikke stort Haab om at faa den vedtaget her i Tinget, og derfor have vi undladt at stille Ændringsforslag derom, skønt jeg maa beklage det, thi man ved, at naar Folk med Familie kun have en Indtægt af 60 Kr. om Maanedene, er der ikke mange Øre at spille Klink med, og jeg frygter for, at Hensynet til Portoene i nogen Grad vil forhindre, at de vedkommende afgive deres Stemmer.

En anden Bestemmelse, som jeg har arbejdet paa at faa indsat i Forslaget, og med Hensyn til hvilken jeg kunde have sluttet mig til Mindretallet, men som der heller ikke er Udsigt til at føre igennem, var, at alle de gamle og syge bleve tagne med, som Mindretallet kræver det i sine Ændringsforslag. Jeg havde meget ønsket, at vi kunde have taget de syge med, saaledes at man kunde være fri for det Sær-syn paa Valgdage, at man slæber halvde Mennesker ud til Valgstedet, for at de skulle afgive Stemme, og naar de kommer, ere de saa svage, at de ikke kunne løftes af Vognen. Saa staar der Strid i Valgbestyrelsen om, hvad man bør gøre i et saadant Tilfælde. Nogle mene, at den vedkommende ikke har Lov til at stemme, andre, at han har Lov dertil. Saadan Tilfælde mindes jeg fra Københavns 2den Valgkreds og fra Lyngby. For Lyngby-Valgets Vedkommende forelaa der Klage over, at en saadan Mand ikke fik Lov til at afgive sin Stemme, og ved Valget i Københavns 2den Kreds saa man, at nogle af Valgbestyrelsen i Protokollen indførte en Protest imod, at den vedkommende fik Lov til at afgive Stemme. Derfor kunde jeg meget ønske, at en saadan Bestemmelse var kommen med, men naar jeg alligevel ikke har fulgt Mindretallet, er det af den samme Grund, som jeg nævnte før, at der ikke var meget Haab om at faa den vedtaget. Men jeg maa dog indrømme, at der naas en stor Fordel ved Lovforslaget, som det foreligger her, nemlig det, at vi faa alle Statstjenestemændene med. Alle de, der udkommanderes til Tjenesten Dag, et Valg finder Sted, ville komme til at afgive deres Stemme. Det er et stort Skridt i den rigtige Retning, og vi have derfor ikke turdet undlade at følge Fler-

tallet for ikke at forhindre Lovens hurtige Fremme.

Det er mig klart, at der vil blive et Hul i Loven, som ikke vil være heldigt. Hvorledes vil man hjælpe Folk, som ere paamønstrede udenlandske Skibe, til at afgive deres Stemme? Dette Spørgsmaal er vistnok ikke drøftet i Udvalget, men det kan maaske drøftes mellem 2den og 3die Behandling.

Mindretallet mener, at dette Lovforslags Ophøjelse til Lov vilde stride mod Grundloven. Jeg er overbevist om, at dette ikke er Tilfældet. Derimod vil det betyde Ændringer i Valgloven, hvis det ophøjes til Lov. Jeg skal ikke opholde mig længere herved, da jeg mener, at Lovforslaget er et Fremskridt, naar det vedtages med de Ændringer, som Flertallet foreslaar, og jeg skal derfor opfordre mine Partifæller til at stemme for disse og for Lovforslaget.

Ivar Berendsen: Fordelingen mellem Flertal og Mindretal i den foreliggende Betænkning maa nødvendigvis overraske noget de ærede Medlemmer, som overhovedet erindre, hvad der gik for sig ved første Behandling, selv om de som gode danske Politikere ere hærdede overfor det uforberedte og uventede i Retning af Kombinationer og Konstellationer. Dersom nogen ved Afslutningen af første Behandling havde sagt til mig, at jeg i Dag skulde staa som Flertal sammen med det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Wenzel Neergaard) og hans Gruppe mod det ærede Medlem fra Aakirkeby (Ingvard Jensen) og hans Meningsfæller, vilde jeg vantro have trukket paa Skuldrene, endskønt jeg gennem mange Aars Komitéforhandlinger er trænet til ikke at forsværge noget paa Forhaand.

Ærede Medlemmer ville maaske erindre, at jeg var meget formastelig ved første Behandling. Jeg mente for det første, at der paa det af den daværende Indenrigsminister, det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch), i Fjor givne Grundlag burde gøres et Forsøg paa at aabne andre fraværende end Søfolk Adgang til Stemmeafgivning. Jeg mente dernæst, at det først og fremmest gjaldt om, at Valgbestyrelsernes Skøn bortfaldt. Det var allerede galt nok. Men da jeg erklærede, at jeg, ligesom hvad der er fastslaaet i Finland, ikke kunde forstaa, at der var noget, der hed lovligt Forfald, og noget andet, der hed ikke-lovligt Forfald, og at denne Forskel skulde have Indflydelse paa, hvorvidt